

מת (חיפה) 37796-02-25 - אופק רוזן נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 37796-02-25 מדינת ישראל נ' רוזן(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט בוריס שרמן

אופק רוזן ע"י ב"כ עו"ד

המבקש
נגד

מדינת ישראל ע"י ב"כ פרקליטות מחוז חיפה-פלילי

המשיבה
החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר.

1. המבקש (משיב 1 בבקשה המקורית), צעיר בן 27 נטול עבר פלילי, אוהד קבוצת הכדורגל מכבי חיפה שבמועד הרלבנטי היה מורחק ממגרשי הספורט וממשחקי הקבוצה בפרט, עומד לדין ביחד עם שניים אחרים בגין מעורבותו באירוע חמור של התפרעות מתוכננת ומאורגנת של אוהדי הקבוצה במהלך משחק שנערך ביום 21/1/25, שהובילה להפסקת המשחק. בין היתר השליכו המשיבים, ביחד עם אחרים, רימון עשן ואבוקות בוערות לעבר המגרש במספר "גלים" מאורגנים. במהלך ההתפרעות נפצע שוער הקבוצה.

לשלושת המשיבים יוחסו עבירות לפי חוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח-2008, וכן עבירות לפי חוק העונשין, תשל"ז-1977 (ריבוי עבירות מעשה פזיזות ורשלנות, פגיעה בנסיבות מחמירות, החזקת נכס חשוד כגנוב והפרעה לשוטר בנסיבות מחמירות). בנוסף יוחסו למבקש בלבד עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

2. בהחלטה מיום 20/2/25 הוריתי על מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני בבית קרוביו בעפולה, בפיקוח אנושי קבוע ותוך איסור כניסה למגרשי כדורגל. בהחלטה נוספת מיום 8/4/25 הוריתי, לאחר קבלת תסקיר מעצר שהעריך כי מהמבקש נשקפת רמת סיכון בינונית להתנהגות אלימה, על העמדת המבקש בצו פיקוח מעצרים של שירות המבחן. כן איפשרתי למבקש לצאת מדי יום בין השעות 9:00-10:00 ו-18:00-19:00 לצורך התאוררות, בליווי בלבד.

עוד קבעתי באותה החלטה, כי ככל שההליך העיקרי לא יסתיים תוך חודש וחצי והמבקש לא יפר את התנאים בהם הוא נתון, יוכל לעתור לעיון חוזר ולבקש הסרת הפיקוח האלקטרוני והיתר לצאת

עמוד 1

לעבודה.

3. בחלוף חודשיים, ביום 8/6/25, הוגשה בקשה לעיון חוזר המונחת לפניי כעת, במסגרתה עותר המבקש לשחרור ממעצר בפיקוח אלקטרוני ולמתן היתר לצאת לעבודה.

4. בתסקיר משלים מיום 16/6/25 ציין שירות המבחן, כי המבקש שולב בקבוצת עצורי בית ועד כה השתתף בשלושה מפגשים בלבד. אין לחובתו הפרות של המעצר בפיקוח אלקטרוני. שירות המבחן שוחח עם המעסיק המוצע והתרשם מיכולתו להתנהל מול המבקש באופן סמכותי ולמלא את תפקיד הפיקוח כנדרש. למרות האמור, בשל השלב הראשוני של הטיפול בו מצוי המבקש והעדר היכרות עמוקה איתו נמנע שירות המבחן מהמלצה בדבר הסרת האיזוק האלקטרוני ושחרור המבקש לעבודה.

5. לאחר שב"כ המבקש הגישה מכתב מהמרכז "תפנית" בו שולב המבקש ובמסגרתו השתתף ב-13 פגישות טיפוליות - מכתב הכולל המלצה לאפשר למבקש לצאת לעבודה - הוריתי לשירות המבחן להתייחס לממצאים העולים מהמכתב. בתסקיר מיום 6/7/25 שירות המבחן חזר על עמדתו, תוך שציין כי מצב המלחמה וחופשות החגים לא איפשרו קיום רצף טיפולי וגיבוש התרשמות באשר להפחתה ברמת הסיכון במצבו של המבקש.

6. ב"כ המבקש הפנתה לפער העולה מהתסקירים אל מול האמור במכתב של המרכז "תפנית". לשיטתה, הפער נובע מהקשיים שלא איפשרו העמקת ההיכרות של שירות המבחן עם המבקש, בפרט מצב המלחמה בעורף, ואין לזקוף זאת לחובת המבקש. במצב דברים זה ב"כ המבקש ביקשה לתת משקל משמעותי לעמדת המרכז "תפנית" ולהיעתר לבקשה.

ב"כ המשיבה טענה כי לא מתקיימת עילה לעיון חוזר, שכן לא חלף זמן ניכר מאז נעצר המבקש בפיקוח אלקטרוני ונפתחו לו חלונות התאווירות. עוד טענה כי יש עדיפות ברורה לתסקירי שירות המבחן על פני עמדת גורמי טיפול אחרים, כגון המרכז "תפנית". הוטעם, כי לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצתו השלילית של שירות המבחן ובנסיבות העניין לא הובאו נימוקים משכנעים המצביעים על טעות כלשהי בשיקוליו.

7. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 28/4/25 הוסרו התנאים המגבילים בהם היה נתון משיב 2, שחלקו באירועים קטן יותר, כדי לאפשר לו לחזור לשירות חובה בצה"ל. כמו כן, ביום 27/5/25 הוריתי על שחרור משיב 3 בתנאים של מעצר בית מלא תוך מתן היתר לצאת לצרכי עבודה, בפיקוח אנושי בלבד.

דין והכרעה

8. כידוע, שיקולי בית המשפט בעת בחינת האפשרות להסתפק בחלופה כזאת או אחרת אינם חופפים לשיקוליו של שירות המבחן. בעניינו של המבקש, ביום 20/2/25 המלצתי לצדדים להגיע להסכמה בדבר מעצרו של המבקש בפיקוח אלקטרוני על יסוד הנתונים שעמדו לפניי נכון לאותה עת, בפרט מסוכנותו העולה מחומר הראיות, לצד עברו הנקי ונתונים נוספים שנטענו ע"י הצדדים.

לאחר קבלת תסקיר המעצר התמונה השתנתה במובן זה שנוספו נתונים המאפשרים להעריך באופן מושכל יותר את המסוכנות הנשקפת מהמשיב ואת נחיצותן של המגבלות השונות. בפרט, הונחה לפניי הערכת מסוכנות מקיפה שערך שירות המבחן בסיכומה נקבע כי נשקפת מהמבקש מסוכנות בינונית להתנהגות אלימה. עוד העריך שירות המבחן כי המבקש מורתע מההליכים שנקטו נגדו, שכללו מעצר ממשי לראשונה בחייו לפרק זמן לא קצר והגשת כתב האישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים. במצב דברים זה, בהחלטה מיום 8/4/25 מצאתי כי ניתן ליתן במבקש אמון המצדיק פתיחת חלונות התאווירות יומיים. עוד סברתי כי חלוף פרק זמן **נוסף** של כחודש וחצי יאפשר לשקול מתן אמון נוסף במבקש, בדמות הסרת האיזוק האלקטרוני והיתר יציאה לעבודה, ככל שלא יהיו הפרות של התנאים המגבילים.

9. מאז ההחלטה מיום 8/4/25 חלפו למעלה משלושה חודשים ולא נטען כי במהלכם המבקש הפר את האמון שניתן בו. על כן, סבורני כי למרות עמדת שירות המבחן לפיה טרם נאספו נתונים המספיקים כדי לקבוע כי מסוכנות המבקש פחתה, חלף זמן המצדיק עיון חוזר. בהקשר זה אני מקבל טענת ב"כ המבקש לפיה אין לבוא למבקש בטרוניה על כך שבשל מצב המלחמה בוטלו פגישות רבות בשירות המבחן. עוד אזכיר את ההלכה, לפיה **"...הקביעה שעבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, באופן המקים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות העניין. פרק זמן מסוים ייחשב כ'ניכר' בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות"** (בש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל).

10. שמעתי את המעסיק המוצע והתרשמתי ממנו באופן בלתי אמצעי. התרשמתי דומה לזו של שירות המבחן. מדובר במפקח נורמטיבי ואחראי שמסוגל להציב למבקש גבולות, לפקח עליו באופן יעיל ולדווח על הפרות במידת הצורך. עוד אני מתחשב בכך שמסוכנות המבקש הוערכה ע"י שירות המבחן כבינונית. כמו כן, בהתחשב בגילו של המבקש ועברו הפלילי הנקי, גם כשמדובר במסוכנות כללית להתנהגות אלימה הנובעת בין היתר מאופיו האימפולסיבי, המסוכנות מתגברת במהלך אירועי ספורט ומשחקי קבוצת מכבי חיפה בפרט. מכאן שהרחקת המבקש מהמשחקים מפחיתה את המסוכנות הנשקפת ממנו. עוד התחשבתי בהעדר הפרות של המעצר בפיקוח אלקטרוני במשך כמעט חמישה חודשים, כי גם הסיכון של הפרת התנאים המגבילים אינו גבוה.

11. אני יכול להתעלם גם משיקולי השוויון. בעוד שחלקם של משיבים אחרים בכתב האישום קטן יותר, מעיון בחומר הראיות עולה מעורבותו העמוקה של משיב 3 בתכנון האירועים, הדומה למעורבותו של המבקש, גם אם הדברים לא קיבלו ביטוי מפורש בכתב האישום. מכאן עולה דמיון גם מבחינת המסוכנות הנשקפת מהשניים. כאמור, משיב 3 שוחרר ממעצר בפיקוח אלקטרוני לפני כחודשיים תוך שהתאפשר לו לצאת לעבודה.

12. לאור האמור לעיל, תוך שאני מתחשב בין היתר גם בכלל הרחב של מידתיות בהטלת ההגבלות על חירותו של אדם, הדרגתיות במתן הקלות בתנאים המגבילים ובתכלית הבקשה - יציאה לעבודה ("במידה שמדובר בבקשה מצד נאשם המשוחרר לחלופת מעצר לעבוד ולהתפרנס, יטה בית המשפט להיענות לבקשה, וזאת ככל שהדבר לא פוגע באינטרס הציבור...") (בש"פ 6845/07 אלכסנדר קוסטריקין נ' מדינת ישראל)), אני נעתר לבקשה ומורה כדלקמן:

א. המבקש ישוחרר מהמעצר בפיקוח אלקטרוני למעצר בית מלא, בתנאים ובערבויות בהם הוא שוהה כעת. על מנת לאפשר למשיבה לשקול הגשת ערר על החלטה זו, השחרור יתבצע ביום 15/7/25 לאחר שעה 14:00.

ב. אני מתיר למבקש לצאת ממקום מעצר הבית בין הימים א'-ה' בין השעות 07:00-19:00 ובימי ו' בין השעות 07:00-17:00, בליווי המפקח שאושר, על מנת לעבוד בחנות "פט-ביסט" ברמת ישי.

ג. אני מאפשר הוספת המעסיק המוצע, מר גבריאלי מסיקה ת"ז 066455429, למערך הפיקוח, לאחר שיחתום על ערבות צד ג' ע"ס 10,000 ₪ לפקח על המבקש ולדווח על כל הפרת התנאים המגבילים על ידו.

ד. למען הסר ספק, אין שינוי ביתר התנאים והערבויות, לרבות חלונות התאווירות בליווי בימים ובשעות בהם המבקש לא יעבוד. כמו כן על המבקש לשתף פעולה במסגרת צו פיקוח מעצרים, גם אם משמעות הדבר שבאותו יום או באותן שעות הוא לא יוכל לצאת לעבודה.

המזכירות תעביר החלטה זו לב"כ הצדדים, לממונה על הפיקוח האלקטרוני ולשירות המבחן.

ב"כ המבקש תעביר עד יום 15/7/25 שעה 14:00 הודעה לתיק בית המשפט על כך שההחלטה הוסברה למבקש על ידה.

החלטה זו מהווה פקודת שחרור למבקש.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ז תמוז תשפ"ה, 13 יולי 2025, בהעדר הצדדים.